

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om embedslægeinstitutioner m.v.

(Lovforslaget (nr. 164) findes i tillæg A. sp. 4257, fremsættelsen i tidenden sp. 2950).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Henning Jensen: Forslag til lov om embedslægeinstitutioner m. v. bygger i det store og hele på en betænkning fra den i 1964 nedsatte hygiejnekommision. Betænkningen blev som bekendt afgivet i november 1970.

Lovforslaget har bl. a. det sigte, at der etableres embedslægeinstitutioner for hver af de 14 amtsråds kredse til afløsning af de nuværende 58 lægekredse. Det er mit partis opfattelse, at den ændring er vigtig, ikke mindst da nærværende lovforslag må ses i sammenhæng med det af ministeren for forureningsbekæmpelse fremsatte forslag til lov om miljøbeskyttelse. Da det skal erkendes, at ændringerne er væsentlige, kan man jo stille det spørgsmål, om man har det fornødne erfaringsmateriale til rådighed. Det mener vi, idet der siden 1965 har været etableret en ordning, hvorefter amtslægen i Nykøbing Falster, der tillige er kredslæge i Falster lægekreds, og kredslægen i Lollands lægekreds har haft kontorfællesskab i lokaler, der er stillet til rådighed af amtet med udgiftsrefusion fra indenrigsministeriet til kontor- og sygeplejerskeassistance. Da kontoret ligger i nærheden af amtets administrationskontor, har lægerne et meget nært samarbejde med amtets arkitekter, ingeniører, jurister, den ledende sundhedsplejerske

m. v. Det er indtrykket af denne ordning, at den har været meget, meget positiv og har indebåret afgørende fordele. Ud fra ordningen i Nykøbing Falster er det mit partis opfattelse, at lovforslaget indebærer så mange og klare fordele, at det bør vedtages snarest.

Der står i § 1, at indenrigsministeren opretter for hver amtsråds kreds en embedslægeinstitution med en eller flere embedslæger. Vi hilser med tilfredshed, at muligheden for flere ansættelser i samme amt er til stede. Det bliver jo mange og store opgaver, embedslægeinstitutionen får. Her bør jeg måske især fremhæve miljøloven.

Under alle omstændigheder er det vigtigt at få slået fast, at embedslægerne ikke låses fast i et enkelt område i amtet. Muligheden for en hensigtsmæssig udstationering bør være til stede. Etablering af 14 nye embedslægeinstitutioner til afløsning af de hidtidige 58 lægekredse må over den årrække på 2-4 år, der forventes at medgå hertil, påregnes at medføre forøgede udgifter, bl. a. til kontorhold og lokaler. Nyordningen vil imidlertid efter indenrigsministeriets opfattelse kunne betinge nedlæggelse af enkelte kredslægestillinger i forbindelse med naturlig afgang; herved vil man kunne opnå visse besparelser. Endvidere vil bortfald af en række vederlag kunne påføres besparelseskontoen.

Som nævnt vil embedslægeinstitutionens virke blive mangeartet og meget omfattende; derfor er de mange instanser, der bliver berørt af forslaget, spurgt. Alle med undtagelse af Amtsrådsforeningen har kunnet tilslutte sig principperne i lovforslaget; det skal dog tilføjes, at på en række områder er Amtsrådsforeningen enig med indenrigsministeriet.

Det springende punkt er, om embedslægeinstitutionen skal være et statsligt eller et amtskommunalt organ. Jeg vil gerne på socialdemokratiets vegne udtrykke stor betænkelighed ved at lægge denne opgave ud til amterne. Embedslægeinstitutionen skal i en række tilfælde være kontrolorgan over for amterne og primærkommunerne. Må jeg bare nævne et enkelt tilfælde af mange. Efter forslag til lov om miljøbeskyttelse kan vedkommende embedslæge påklage kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelse i